

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 19 fra folketingsåret 2004-05, 1. samling (se Folketingstidende 2004-05, 1. samling, forhandlingerne side 1987 og tillæg A side 1116 og 1114), og beslutningsforslag nr. B 174 fra folketingsåret 2003-04 (se Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 10628 og 11458, tillæg A side 7893 og tillæg B side 2335).

Den 13. marts 1997 godkendte et stort flertal i Folketinget Euro-Middelhavsassocieringsaftalen med Israel på grundlag af beslutningsforslag nr. B 7, som blev fremsat af udenrigsministeren den 2. oktober 1996.

Forslagsstillerne af nærværende forslag henviste dengang til artikel 2 i associeringsaftalen, hvor det hedder:

»Forbindelserne mellem parterne samt alle bestemmelserne i denne aftale bygger på respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper, som ligger til grund for deres interne og internationale politik, og som udgør et væsentligt element i aftalen.«

Desuden skrev udenrigsministeren tilbage i 1996 i sine bemærkninger til B 7:

»Respekten for de demokratiske principper og for menneskerettighederne udgør et væsentligt element for partnerskabet. I tilfælde af den ene parts misligholdelse vil den anden part i medfør af aftalens bestemmelser kunne træffe passende foranstaltninger. Manglende overholdelse af aftalens væsentligste elementer vil således kunne føre til suspension af aftalen.«

Forslagsstillerne af nærværende forslag fremførte under behandlingen af B 7, at en ratifikation af associeringsaftalen fra Folketingets side var det samme som at godkende den israelske politik. Heroverfor mente nogle fra det store flertal, som i sidste ende godkendte aftalen, at man skulle vedtage den og bruge

den proces, som ville følge i sporet af aftalen, til at presse Israel til at standse undertrykkelsen af den palæstinensiske befolkning.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at udviklingen mildt sagt ikke har vist det ønskede resultat. Derfor bør Danmark i EU arbejde for og direkte foreslå, at EU suspenderer den indgåede aftale med henvisning til de kontinuerlige israelske overtrædelser af artikel 2 i den indgåede aftale.

Som begrundelse for at godkende associeringsaftalen skrev en del af flertallet:

»Partierne lægger stor vægt på aftalernes artikel 2, som henviser til, at respekten for de demokratiske principper og menneskerettighederne, som de er stadfæstet i verdenserklæringen om menneskerettighederne, ligger til grund for Fællesskabets og »de enkelte landes« interne og internationale politik og udgør et væsentligt element i denne aftale.

Partierne har noteret sig, at regeringen har lovet at give Folketinget en regelmæssig orientering om menneskerettighederne i alle de lande, som der er indgået Euro-Middelhavsassocieringsaftaler med.

Partierne har desuden noteret sig, at regeringen vil arbejde for, at EU etablerer en overvågningsmekanisme, som skal stå for løbende overvågning af aftalernes med henblik på overholdelse af aftalernes artikel 2.«

I dag må det konstateres, at Israel ikke udviser respekt for menneskerettighederne og de demokratiske principper, samt at dialogen med Israel under aftalen ikke giver de nødvendige resultater. Israel har siden 1967 holdt store palæstinensiske områder besat og har i den forbindelse begået tallose overgreb på menneskerettighederne. Israel er ansvarlig for mange attentater på palæstinensere i de senere år, og for overgreb på ytringsfriheden m.m. En suspension af aftalen er derfor nødvendig.